

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **10 października 2012 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **T. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w R.

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **18 kwietnia 2012 r.** sygn. akt **IV U 1204/11**

z m i e n i a zaskarżony wyrok jedynie o tyle, że przyznaje wnioskodawcy T. J. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 lipca 2011r.

Sygn. akt III AUa 699/12

UZASADNIENIE

wyroku z 10 października 2012 r.

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., odmówił T. J. prawa do emerytury w obniżonym wieku. ZUS w podstawie rozstrzygnięcia powołał przepisy ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.)

Organ uznał za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. ogólny staż pracy wnioskodawcy w wymiarze 27 lat 7 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, nie uznał natomiast za udowodnioną w wymiarze co najmniej 15 lat pracę w szczególnych warunkach.

Nie uznano za dostatecznie udowodnioną pracę w warunkach szczególnych w okresach od 7 lutego 1972r. do 8 maja 1973r. , od 15 czerwca 1973r. do 3 listopada 1976r. i od 4 listopada 1976r. do 31 grudnia 1998r. na podstawie przedłożonego świadectwa pracy w szczególnych warunkach z dnia 25 maja 2011r. wydanego przez (...) sp. z o.o. w R., ponieważ przedłożony dokument nie spełnia wymogów formalnych tj. brak jest określenia charakteru pracy i stanowiska ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. oraz zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, a podane stanowiska nie są zgodne z zarządzeniem resortowym.

W odwołaniu T. J. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury . Podniósł, że w latach 1972-2009 pracował w (...) S.A. w R. na stanowiskach praser i tłoczarz metali, ustawiacz maszyn i urządzeń obróbki plastycznej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co mogą potwierdzić świadkowie. Wskazał, że wielokrotnie bezskutecznie zwracał się do byłego zakładu pracy o wystawienie poprawnego świadectwa pracy , potwierdzającego okres pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że skoro zakład pracy istnieje, to powinien wydać prawidłowe świadectwo pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Rzeszowie wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy T. J. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od 25 maja 2011r.

Sąd ustalił, że T. J. 1 stycznia 2011 r. ukończył 60 lat życia, na dzień 1.01.1999 r. udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 27 lat 7 miesięcy i 1 dzień. W dniu 25 maja 2011r. złożył wniosek o emeryturę dołączając dokumentację potwierdzającą przebieg zatrudnienia i wynagrodzenia. Okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach potwierdził ostatecznie świadectwem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 25 maja 2011r.

Sporną była kwestia czy wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. przepracował 15 lat w warunkach szczególnych.

Na te okoliczności Sąd I instancji przesłuchał świadków A. H. i J. W. oraz przeprowadził dowód z opinii biegłego specjalisty ds. organizacji i zarządzania przemysłem M. M. z dnia 29 lutego 2012r. oraz jego opinii uzupełniającej z dnia 10 kwietnia 2012r. , świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawionego przez (...) sp. z o.o. w R..

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, iż wnioskodawca w okresach od 7 lutego 1972 r. do 31 grudnia 2009r. będąc zatrudniony w (...) S.A. na stanowisku praser, tłoczarz, ustawiacz przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy tj. zgodnie z wykazem A Dział XIV, poz. 25 pkt 1, Dział III, poz. 14, pkt 21 zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego oraz zgodnie z wykazem A Dział XIV, poz. 24 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.)

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dokumentom, albowiem nie budziły wątpliwości co do swej treści. Dokumentacja ta w korelacji

z zeznaniami świadków dotyczących przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) S.A. w R. dała podstawę do ustalenia charakteru wykonywanej przez niego pracy na zajmowanych stanowiskach pracy.

Nie budził wątpliwości dowód z zeznań słuchanych w sprawie świadków, bowiem osoby te pracowały z wnioskodawcą w tym samym zakładzie pracy i miały najlepszą wiedzę o tym jakiego charakteru czynności wykonywał.

Miarodajne dla oceny charakteru pracy wnioskodawcy były opinie biegłego M. M.. Sąd uznał opinie tego biegłego sądowego za wiarygodne, bowiem w korelacji z treścią zebranych w sprawie dokumentów wykazał, że praca wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w (...) S.A. w R. była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd Okręgowy powołał treść art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 53, poz. 1227 ze zm.) i stwierdził, że wnioskodawca spełnia przesłanki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku. Końcowo Sąd podkreślił, że w dacie złożenia wniosku o emeryturę tj. w dniu 25 maja 2011r. wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu w (...) sp. z o.o. w R. do dnia 30 czerwca 2011r., tymczasem omyłkowo

w wyroku Sąd wskazał datę przyznania prawa do emerytury poczynając od 25 maja 2011r.

W apelacji od powyższego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zarzucił naruszenie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. j.

z 2009 r. Dz. U. Nr 53, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 233 §1 kpc i wniosł

o zmianę kwestionowanego wyroku w całości i oddalenie odwołania wnioskodawcy, względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono przede wszystkim, że na dzień złożenia wniosku wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy do 30 czerwca 2011r.

Na rozprawie apelacyjnej poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik organu rentowego ograniczył żądanie apelacji tylko co do daty przyznania prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się uzasadniona, dlatego Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok o tyle, że przyznał T. J. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2011r. tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy.

Na wstępie należy podzielić stanowisko Sądu I instancji, że uprawnienie wnioskodawcy do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych należało rozpoznawać pod kątem uregulowania z art. 184 w zw. z art. 32 ustawy z 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 53, poz., 1227 ze zm.).

Należy zgodzić się ze stanowiskiem ZUS, że Sąd Okręgowy nie był władny przyznać wcześniejszej emerytury od daty złożenia wniosku (pogląd ten podzielił również Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku).

Z ust. 2 art. 184 wynika, że wcześniejsza emerytura przysługuje,

w przypadku ubezpieczonych będących pracownikami, po rozwiązaniu stosunku pracy. W przypadku wnioskodawcy rozwiązanie umowy

o pracę nastąpiło z dniem 30.06.2011 r., dlatego w uwzględnieniu apelacji organu rentowego, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc.

(...)

1. (...). B. P..

2. (...).